

BALBADAK YENİ OKULUNDA

Yavru Ayı Balbadak, Nehir Diyarı'nda ailesiyle yaşıyordu. Sabahları nehir okuluna gidiyor, oyunlar oynuyor, yeni şeyler öğreniyor ve ikindin nehir kıyısındaki ağaç kovuğundaki yuvasına dönüyordu.

Yapraklar sarıya ve turuncuya
dönmeye başlayıp üşüten serin
rüzgarlar esmeye başlayınca ayı ailesi
ormana taşınmaya ve bahar gelinceye
dek ormanda yaşamaya karar verdiler.

Bu haber Balbadak'ı endişelendirdi. Taşınmak istemiyordu. Yeni bir okula gitmek istemiyordu! Yeni bir okul demek arkadaşsız kalması, teneffüslerde bir başına kalmak demektir. Hatta belki de oyunlardan dışlanması ve onunla dalga geçilmesi demektir. Çünkü Nehir Okulu'na yeni gelen yavrular bir süre arkadaş edinmekte zorlanırdı ve onlarla dalga geçen, kötü şakalar yapan öğrenciler olurdu.

Sonbahar yapraklarının altın sarısına döndüğü bir sabah, Balbadak ailesiyle Orman Diyarı'na doğru yola çıktı. Balbadak içinde derin bir hüznü hissetti, göz kenarından minik bir damla akıverecekmiş gibiydi.

Orman diyarındaki yeni evleri, sık ağaçlarla çevrili, küçük ama sıcacık bir yuva gibiydi. Ormandaki sarı, turuncu, kırmızı ve yeşil yapraklar, bayram gibi özel bir hazırlık varmış hissi uyandırıyordu. Ancak Balbadak'ın içindeki korku hâlâ dinmemişti.

Orman okulundaki ilk günü geldiğinde, Balbadak yatağından çıkmak istemedi. Üstelik kalbi kaygıyla çarpıyordu. Zor olsa da yatağından kalkıp yeni okulunun ilk günü için hazırlandı.

Yol boyunca derin derin nefes alıp yavaş yavaş nefesini verdi ve her nefes aldığında içinin ferahlıkla dolduğunu hissetmeye çalıştı. Kendini nehir kenarında en rahat hissettiği ağacın altında oturmuş, nehrin sesini dinliyorken hayal etmeye çalıştı.

Okul bahçesine adım attığımda,
devasa çınar ağacının görüntüsünden
büyüledim. Çınar ağacı kocaman
gövdesi ve her yöne uzanan
dallarıyla büyüleyici görünse de aynı
zamanda o kadar büyüktü ki
Balbadak burada yolunu nasıl
bulacağını düşünüp kaygılandım.

Bahçede kimse yoktu, herkes derste olmalıydı. Balbadak bahçedeki bir banka oturup etrafı ürkekçe ve merakla izlemeye başladı.

Tam o sırada, kocaman gözlü ve sakın görünen bir baykuş ona doğru yaklaştı. "Merhaba, ben Müdür Baykuş," dedi sevecen bir sesle. "Hoş geldin. Sen Balbadak olmalısın. Seni sınıfına götüreyim."

Balbadak, müdürün peşinden giderken bir yandan derin derin nefes alıp içinin serinlediğini hissediyordu bir yandan da patisinde bir limon varmış gibi patilerini sıkıp gevşetiyordu. Böylece kalbinin atışlarını düzenleyebiliyordu.

Sınıfa vardıklarında, öğretmeni Bilge Tilki, onu sıcacık bir gülümsemeye karşıladı. "Merhaba, seni burada görmek ne güzel! Yavrucuklarım, yeni arkadaşımız geldi. Hep birlikte hoş geldin diyelim!" dedi.

Sınıftaki diğer yavru hayvanlar hep bir ağızdan "Hoş geldin" diye bağırdı. Balbadak'ın yüzüne kocaman bir gülümseme ve şaşkınlık yayıldı. Böylesine sıcak bir karşılama hayal etmemiştir.

Yavru Sincap, Tavşan, Kaplumbağa ve Köstebek hemen yanına gelip onunla tanıştı. "Nereden geldin?" diye sordu Tavşan merakla. "Eski okulunun bahçesinde hangi oyunları oynuyordunuz?" dedi Köstebek.

Balbadak, sorulara cevap verirken hem rahatlıyor hem de yeni arkadaşlarının içtenliğine şaşırıyordu. Hiç de beklediği gibi olmamıştı, onu dışlamamışlar ve onunla dalga geçmemişlerdi.

Teneffüste arkadaşları Baldabak'ı okulun her köşesini gezdirdi. Çınar ağacının altındaki oyun alanını, öğretmenler odasını, tuvaleti, spor odasını ve ihtiyacı olabilecek sınıfları gösterdiler. Köstebek "Son merdivendeki basamağa dikkat et! O diğerlerinden daha yüksektir ve dikkat etmezsen düşebilirsin" diye tavsiyede bulundu. Bülbül'ün sesi teneffüsün bittiğini haber verince sınıfa yöneldiler.

Bilge öğretmen dersimiz resim ve şimdi herkes özgürce hayalinin resmini yapsın dedi. Ama Balbadak bugün çantasına resim defterini ve boya kalemlerini koymamıştı. Ne yapacağını bilemedi ve utanarak kafasını önüne eğdi. Yanakları utandığında hep al al olup sızlardı, keşke bunu değiştirebilsem diye düşündü.

Bir kâğıt sesi duyunca kafasını kaldırıp baktı ki Sincap Sip resim defterinden bir sayfa koparmış ve gülümseyerek Balbadak'a uzatıyordu. Tavşık ise renkli kalemlerini Balbadak'ın önüne iterek "Birlikte kullanabiliriz." diye fısıldadı.

Balbadak kendini çok değerli ve güvende hissetti. Burada herkes ne kadar ince düşünceli ve yardımseverdi. Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. Kalbinin ritminin değiştiiğini, kendini yuvasında gibi hissettiğini fark etti.

İlkbahar gelip orman çiçekleri mis kokularını etrafa saçmaya başladığında, Balbadak Orman Okulu'na veda ederek ailesiyle birlikte Nehir Diyarı'na geri döndü. Balbadak'ın Nehir Okulundaki arkadaşlarına anlatacağı çok şey biriktirmişti. Orman Okulu'ndaki arkadaşlarından kibar ve yardımsever olmanın büyüsunü öğrenmişti.

Bahçede arkadaşları ile karşılaşınca çok sevindi ve tam Orman Okulu'nu anlatmaya başlayacakken köşede kaygıyla etrafı seyreden yavru kediye fark etti.

Balbadak hemen ürkek yavru kedinin yanına gidip "Merhaba, ben Balbadak. Sanırım okulda yenisin" dedi. Ürkek yavru kedi sessizce başını sallayarak onayladı. Balbadak "Hoş geldin, istersen sana okulu gezdirmek ve tanıtmak isterim" dedi.

Yavru kedinin gözündeki kaygının dağılıp ışıltıya dönüştüğünü fark etti Balbadak. Okulu gezdirirken kendi sınıfını da gösterip "İhtiyacın olduğunda beni burada bulabilirsin" demeyi ihmal etmedi.

Balbadak, minicik bir şeyin ne kadar etkili olduğuna hayret etti. Orman Okulu'nda resmini çizdiği neşeli okul için ilk adımı birine hoş geldin diyerek atmıştı. Kendiyle gurur duydu ve kalbinin bir başka attığını fark etti. Kalbinin yeni ritmi hoşuna gitti.

BALBADAK YENİ OKULUNDA

ORMAN OKULU
SERİSİ
-5-

